

Hørings svar politik for børn, unge og uddannelse.

Fredericia Lærerkreds

At skabe politik på de store velfærdsområder er en balancegang, hvor mange interesser er på spil, hvor meget skal tilgodeses, og hvor retningen ikke må fortabe sig i kompromisser. Det er en udfordring at skabe politik, der ikke fortaber sig i ord, vendinger og intentioner, og som ikke mister forbindelsen til det virkelige arbejde på området. Fredericia Lærerkreds vil gerne rose og anerkende et udspil til politik på området, hvor man har formået at skabe en præcis, kort og relevant politik. "Hverdag, venskab og vindstød"'s bærende elementer er, som vi læser den, dannelsesorienterede, med det formål at skabe robuste og hele mennesker, der kan håndtere den naturlige modgang igennem børne- og ungdomslivet. Fællesskabet i hverdagen er den centrale arena for udvikling, hvor velkvalificerede fagprofessionelle sammen med barnet og alle omkring det er afgørende. Balancen mellem eget og andres ansvar er central. Man kunne næsten sige, at politikken er på linje med lærerkredsen og ideen om, at man lærer for livet og ikke kun for skolen. Vi kan derfor kun være enige med meget af oplægget i politikken.

Der, hvor linjen måske bliver mere uklar for os, er, når vi går fra børnesyn og ambitioner til målsætninger. Målsætningerne i denne politik er udelukkende målbare. Målbarhed er ikke den eneste forudsætning for en målsætning. Vi bør også turde at opstille målsætninger, som ikke altid er målbare i statistikker og undersøgelser. At skabe modstandsdygtige unge, der kan klare livets vindstød, måles ikke kun i fagkarakterer, fritidsjob og ungdomsuddannelse. Dannelse er i lige så høj grad et human projekt, hvor der skal udvikles et sprog og en forståelse for alt det, der ikke kan måles. Karakter bliver karaktertræk. Kvalitative observationer eller beskrivelser, som ikke kun måles på en skala fra 1-5. At unge oplever, at de kan mere, end de selv tror, måles ikke, men mærkes og udvikles over tid gennem levet liv. Det vil til enhver tid kvalitativt overstige et syv- eller ti-tal. Det handler ikke om, at der som udgangspunkt er noget galt med målsætningerne. Men vi mener, at man i højere grad skal kunne genkende dannelsesorienteringen helt ud i målsætningerne også. At skabe unge med tro på livet og dets muligheder. At skabe børn, der arbejder med grænserne for, hvad de kan. At udvikle evnen til at se sin rolle – bidrage til og modtage fra - fællesskabet. Dette er lige så holdbare, men mindre målbare, målsætninger, som vi mener, man også bør kunne læse i målsætningerne for en politik med de anslag, den lægger op til. Vi kan godt måle på afgangseksamen, vi kan godt måle på gennemsnit. Men vi kan og bør ikke lade det stå alene; vi skal turde at supplere/udskifte nogle af målsætningerne, så dannelsesorienteringen også bliver tydelig her, hermed en opfordring.

Målsætningerne læses også med bekymringer i forhold til det samlede billede for velfærdsområderne og især i samspil med den økonomiske politik vedtaget af byrådet. Bedre karakterer, bedre forebyggende indsatser, større fagligt udbytte osv. Som lærerkreds er vi helt enige i disse ønsker. Men vi er bekymrede for, om en styrket og forbedret indsats spiller sammen med en økonomisk virkelighed, hvor skolerne er mere end almindeligt presset. I budgettet for 2023 og 2024 er der på almenområdet ikke engang midler til at følge KL's lønskøn! Vi undgik med nød og næppe, at lærere skulle afskediges eller forflyttes, men faktum er stadig, at går vi to år tilbage, så er der godt nok færre elever, men ikke i samme grad, som der er nedlagt stillinger på skolerne. Mere end 20 stillinger er forsvundet fra kommunen på skolerne, PPR mm., i en tid, hvor bloktilskuddet og "lærermilliarden" vokser til det samme formål – at have flere læreransatte. Vi er bekymrede for, hvordan

sammenhængen bliver mellem den oplevede virkelighed og de politiske ambitioner. Man bør i høj grad politisk adressere denne virkelighed, hvis ambitionerne skal have bare en lille chance for at lykkes, og ikke ende som tomme politiske ord.

Vores sidste input til politikken er et ønske. Et ønske om, at når politikken omsættes til strategier på forvaltningsniveau, så er strategien i en sådan form, at de fagprofessionelle på skolerne og de enkelte matrikler får mulighed for at udfylde den. Lad de ansatte opsætte pejlemærker og indsatser, som de ser, der skal til for at udfylde strategien. Lad den fagprofessionelle stemme helt ude på matriklerne fylde, så tingene vokser både nedefra og op. Det taler direkte ind i den frihedsdebat, som man både lokalt og nationalt har løftet for de store velfærdsområder. Lad os udnytte denne mulighed til at omsætte det i praksis.

Vi ser mange positive aspekter i den nye politik. Vi ser nogle tilretninger, så det samlede billede af politikken bliver mere sammenhængende mellem ambition og målsætning. Vi ser muligheder for frihedsgrader, hvor den fagprofessionelle stemme fylder. Men vi ser også med en vis usikkerhed på en ressourceudfordret skole, hvor ambitioner og målsætninger kan være svære at realisere. Vi opfordrer til en sammenhæng her også, så vi giver de fagprofessionelle forudsætningerne for at lykkes med opgaven. for at lykkedes med opgaven.